

רע"פ 5186/16 - אפי אליה נ' מדינת ישראל

רע"פ 5186/16 - אפי אליה נ' מדינת ישראל עליון

רע"פ 5186/16

אפי אליה

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט העליון

[10.07.2016]

כבוד השופט א' שהם

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, בע"פ 41692-05-15, מיום 10.5.2016, שניתן על ידי כב' השופטים א' טל - נשיא; ז' בוסתן; ו-ש' בורנשטיין

המבקש: בעצמו

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים א' טל - נשיא; ז' בוסתן; ו-ש' בורנשטיין), בע"פ 41692-05-15, מיום 10.5.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום ברחובות (כב' השופטת א' פינק), בת"פ 26007-04-13, מיום 31.3.2015.

רקע והליכים קודמים

2. לפי העובדות המתוארות בכתב האישום, ביום 17.1.2016, הגיעו לביתו של המערער שני קבלני הוצאה לפועל (להלן: המתלוננים), כשבידיהם כתב הרשאה לתפיסת ומכירת מיטלטלין, הרשומים על שם אחיו של המבקש. כשנתבקש לשלם "עבור החוב", איים המבקש על השניים, באמרו "על גופתי ועל גופתכם ואם תכנסו לבית הזה אני ארצח אתכם". בהמשך, נטל המבקש סכין ממתבח ביתו, ובעת שאחז בסכין, איים על אחד המתלוננים, אילן ולנטי שמו, כשאמר לו "מי אתה, אתה רוצה שאני אדקור אותך, אזיין אותך", והיכה אותו בשתי מכות אגרוף בחזהו. באותן נסיבות, החזיק המבקש בביתו סם מסוג קנאביס, במשקל מזערי, ללא היתר. ביום 31.3.2015, לאחר ניהול משפט הוכחות, הורשע המבקש בעבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). במסגרת הכרעת הדין, זוכה המבקש מעבירה של תקיפת עובד ציבור, וכן מעבירה של החזקה ושימוש בסם מסוכן. זאת, לאחר שנקבע, עובדתית, כי "הליכי הגביה הנערכו שלא כדין" על ידי המתלוננים, אשר לא היו רשאים להיכנס את ביתו של המבקש תוך שימוש בכוח.

3. ביום 12.4.2015, ניתן גזר דינו של בית משפט השלום. לצורך קביעת מתחם הענישה, נתן בית משפט השלום את דעתו לטיעוני הצדדים כפי שהוצגו בפניו; לחומרת העבירה בה הורשע המבקש; ולנסיבות המיוחדות של ביצועה, המצביעות על כניסתם של המתלוננים לביתו של המבקש, שלא כדין, ותוך שימוש בכוח, ועל "קרבתו" לסייג ההגנה העצמית. בהתחשב בשיקולים אלו, קבע בית משפט השלום כי מתחם הענישה במקרה דנן "נע סביב מאסר על תנאי". לאחר זאת, בחן בית המשפט את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ובכלל זאת את תרומתו החברתית הרבה של המבקש; ואת היעדרו של עבר פלילי. על בסיס האמור, השית בית משפט השלום על המבקש עונש של 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך שנתיים, לבל יעבור המבקש כל עבירת אלימות.
4. המבקש לא השלים עם הכרעת דינו של בית משפט השלום, והגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, בו טען כי יש לזכותו מעבירת האיומים, שכן חוסים מעשיו תחת סייג ההגנה העצמית. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, בקבעו כי השאלה המרכזית בעניינו של המבקש, אינה עוסקת ב"עצם זכותו של המערער [המבקש] להגן על עצמו", אלא ב"מידתיות של הצעדים בהם נקט, כאשר בית משפט קמא קבע כי חלקם [...] היו מידתיים, וחלקם האחר - האיומים באמצעות הסכין - לא היו מידתיים". בית המשפט המחוזי הוסיף וקבע, כי צדק בית משפט השלום במסקנתו כי המבקש יכול וצריך היה לנקוט "באמצעי אחר, חמור פחות, כדי להגן על עצמו ועל רכושו", ותגובתו הייתה "בלתי מידתית לסיטואציה".
- הבקשה לרשות ערעור
5. בבקשה לרשות ערעור, היא הבקשה שלפניי, תיאר המבקש את השתלשלות העניינים, אשר הובילה אותו לנהוג כלפי המתלוננים כפי שנהג, וחזר על טענתו כי פעל מתוך הגנה עצמית. לעמדת המבקש, נוכח נסיבותיו המיוחדות של האירוע, ולמען "שהצדק יעשה וייראה", יש ליתן לו רשות לערער בפני בית משפט זה.
- דיון והכרעה
6. כלל ידוע הוא, כי בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל רק במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה כבדת משקל ורחבת היקף החורגת מעניינים הפרטיים של הצדדים, או כאשר עולה חשש מפני עיוות דין או אי-צדק מהותי שנגרם למבקש (רע"פ 5354/16 אדרי נ' מדינת ישראל (5.7.2016); רע"פ 4807/16 שעבלי נ' מדינת ישראל (4.7.2016); רע"פ 4939/16 נאסר נ' מדינת ישראל (29.6.2016)). הבקשה שלפניי נסובה סביב עניינו הפרטי של המבקש בלבד, והיא אינה מעלה כל חשש מפני עיוות דינו או אי צדק כלפיו. מטעם זה בלבד יש לדחות את הבקשה.
7. למעלה מן הצורך ייאמר, כי אף לגופו של עניין, דין הבקשה להידחות. נחה דעתי, כי לא דבק כל פגם בקביעותי העובדתית של בית משפט השלום, אשר הובילו למסקנה הנכונה, כי האיומים שהשמיע המבקש אינם חוסים תחת סייג לאחריות פלילית. בהקשר זה, ראוי להזכיר, כי אין זה מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בממצאי עובדה ומהימנות של הערכאה הדיונית. ביתר שאת אמורים הדברים, עת עסקין בערכאת ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 4319/16 שרון נ' מדינת ישראל (4.7.2016); רע"פ 4404/16 ברקוביץ נ' מדינת ישראל (8.6.2016); רע"פ 1496/16 כהן נ' מדינת ישראל (6.3.2016)).
8. אשר על כן, דין הבקשה להידחות.
- ניתנה היום, ד' בתמוז התשע"ו (10.7.2016).